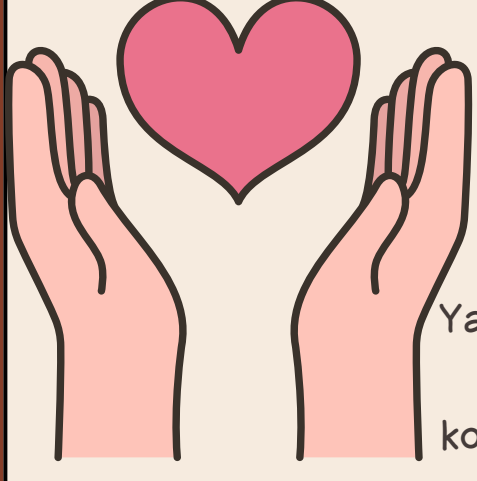

YARDIMLAŞMA VE DAYANIŞMA

Yardımseverlik kendi güç ve imkânlarını başkalarının iyiliği için kullanmaktır... Bir kimsenin sıkıntısını gidermek, karşılaştığı güçlüklerde yardımcı olmak, yükünü paylaşmaktır... Güç duruma düşenlerin güçlüğünü istekle, içten, hiçbir sıkıntı hissetmeden gidermektir...

Yardımseverlik, iyi değerlerin ve imkânların paylaştıkça çoğalacağına inanan erdemli insanların ortaya koyabileceği bir davranış biçimidir. Yardım söz konusu olduğunda, başkasının yapmasını beklemek yerine yardım etmeyi kendine görev edinip girişimde bulunmak cesaretini göstermektir

YARDIMSEVERLİK KONUSUNDA AİLELERE TAVSİYELER

Yardıma ihtiyacınız olduğunda ondan yardım isteyin.

Ona yardım edin ki yardım görmeyen güzelliğini yaşasın.

Sizden yardım isteyen birine asla "hayır" demeyin. geri çevirmeniz gerekiyorsa mantıklı bir sebep söyleyin; çocuğunuzun sizi örnek alacağını unutmayın.

Yardımseverlikle ilgili davranış örnekleri ve hikâyeler anlatın.

Küçük yardımlar için onu teşvik edin.

Birisinin ihtiyacını o kişi dile getirmeden fark edip yardımcı olun. Bu davranışın çocuğunuzda da gelişmesini destekleyin.

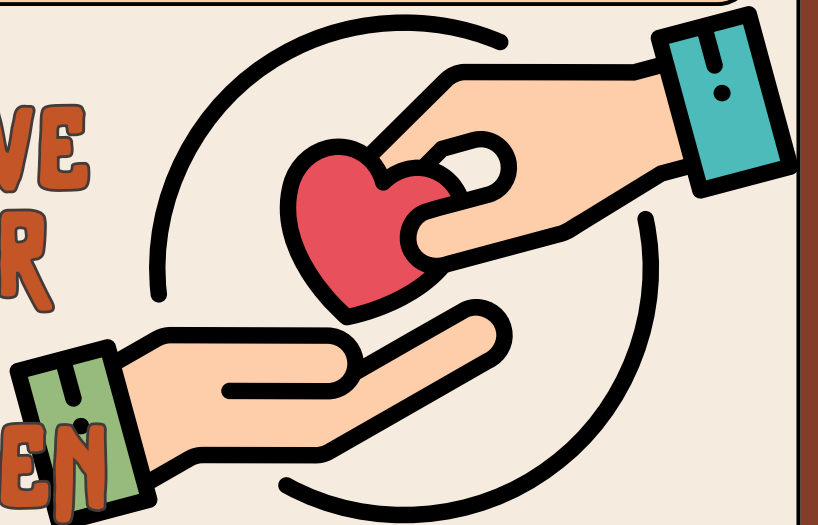
Kendi seçimi olan yardım davranışlarına ket vurmeyin. Unutmayın yardımın büyüğü küçüğü olmaz. Çocuğunuzda yardımlaşma davranışlarının örneklerini gördüğünüzde onu motive edin.

Çocuğunuzun sizden istediği bir şeyi yaptıktan sonra, bunu kendi çıkarınız için kullanmayın. İyilikler karşılık beklenmeden yapılırsa değer kazanacağını vurgulayın.

İsteddiğiniz bir şeyi gerçekleştirdiğinde, başkalarına söylediğiniz gibi çocuğunuza da teşekkür edin. Yaptıklarının ve kendisinin değerli olduğunu ona hissettirin.

Çocuğunuza, yardımlaşmanın gerekliliğini anlatın. Ancak siz de, zor durumda gördüğünüz insanlar karşısında ilgisiz, "bananeci" davranmayın. Zira çocuğunuzun sizi taklit ettiğini unutmayın!

**YARDIMLAŞMA VE
DAYANIŞMA BİR
TOPLUMUN
BELİŞMESİ İÇİN EN
GÜZEL YOLDUR!!!**

Kötü havalarda insan dosta aç olur. Bir araya gelse dost dosta ilaç olur. Bahçede tek gül bir şeye benzemez. Öbek öbek olduğunda bahara taş olur.

Mevlana

PHILEMON VE BAUCİS

Günlerden bir gün Zeus, oğlu Hermes ile kılık değiştirip, Olimpos'tan aşağı inerek, ülkemiz topraklarında yer alan eski Frigya bölgesinde (Ege bölgemizin iç kısımları, Güney Marmara ile İç Anadolu Bölgemizin batısı arasında kalan eski yerleşim alanı) dolaşmaya çıkmışlar. Amaçları insanları sınamak, birbirlerine karşı yaklaşımlarını ve sahip oldukları zenginlikleri nasıl değerlendirdiklerini daha yakından görmekmiş. Bu iki yolcuya kimse gereken ilgiyi göstermemiş, güler yüzle davranmamış, misafir olarak kabul etmemiş, selam bile vermemişler. Sadece yaşlı Philemon ve karısı Baucis kıt kanaat geçinmelerine karşın onları evlerine davet ederek, dostça karşılamışlar. Kim olduklarını bilmeden, bu değerli misafirlerin önlerine sıcak çorbalarını getirmişler, sofralarını paylaşmışlar. İki misafir zengin komşularının soğuk ve umursamaz davranışlarına karşın, parasalaçından yoksul, ancak sevgice varsıl bu iki güzel insanı niçten ve şirin davranışları karşısında çok etkilenmişler. Zeus ve Hermes " bizler ölümsüzlerdeniz, siz ölümlülerin arasına girerek sizleri sınavdan geçirmek istemiştik. Bu sınavı sadece siz kazandınız. Diğerleri ise bencillikleri, taş kalplilikleri ve saygısızlıkları nedeniyle bu sınavı kaybettiler. Tabii ki sapla samanı ayıracağız. Biz şimdi gidiyoruz, siz ikiniz de bizim ardımızdan gelin" demişler. İki yaşlı insan bu sözler karşısında şaşkınadönmelerine rağmen, bu iki yabancıyı izleyerek, düşe kalka dağ yolundan yukarıya çıkmaya başlamışlar. Bir parça soluklanmak için durdukları anda, büyük bir gürültü ile yerlerinden sıçramışlar. Sesin geldiği yöne baktıklarında daha önce evlerinin bulunduğu toprakların su altında kaldığını, evlerin yıkıldığını, insanların ne olduğunu anlayamadan boğulduğunu üzüntü içinde görmüşler. Bir süre sonra baraka şeklindeki kendi evlerinin, mükemmel bir yapı haline geldiğini görmüşler. Zeus bu yardımsever insanlara dileklerini sormuş. Onlar da doğup büyüdükleri topraklardan uzaklaşmak istemediklerini, bu kutsal yapının koruyuculuğundan başka bir şey istemediklerini ifade etmişler. Zeus da bu dileklerini kabul etmiş. Aradan geçen yıllar boyunca birbirine sevgi ile davranmaya devam eden bu iki insan doğal olarak daha da yaşlanmış. Philemon gençliklerinden bu yana yaşadıkları tatlı anılardan bahsederken, karısı Baucis'in yüzü, elleri ve tüm vücudunun değişerek, saçlarından yaprakların, parmaklarından dalların, ayaklarından da köklerin çıktığını görerek hayrete düşmüş. Aynı görüntüyü Baucis de sevgiyle bağlandığı kocası Philemonda görmüş. Birbirlerine gülümseyerek, veda etmişler aynı anda, birbirlerinden ayrı kalmadan tam bir ağaca dönüşmüşler. Baucis sıcak kış günlerinde içimizi sıtan ıhlamura; Philemon ise gölgesinde sıcaktan korunduğumuz meşe ağacına dönüşmüş. Ve insanlara faydalı olmaya devam etmişler.